

AI
KES
as!

daiktų, k. l.
Armonikų ir
as sveltinčių, užkilo pas
odami savo adresą, tai pri-
etuviško kalbo dovanai,
i ir (kainos) prekės.
jai ir greitai pasiūnė per
stos, yra mano davydu.

CAGO, ILLINOIS.

i So. Bostone
ki siuvejai
rait praneu jums, kad
sa di btuve persikėliau
erri Street ant
BROADWAY
u Budreckiu uždejomė
y dirbtuvė. Turim
ir sukotos. Dirbame
s ir overkotas. Užtik
jos dirbtuvės, o jeigu
tapau, mes esame ja

ir Z. BUDRECKIS

SVEIKATOS.

ms ir
Moterims
vesveikanti
i, tik pasirūpink
asaliu tavo nesve-
laika.
VICKAS,
BOSTON, Mass
Nuo 6 iki 9 vakarė

UZEIGA

PLIKA

gyrimus, alus, šilus
ir visoki likieriai
as del vešelijų, kri-
staliniai ir namus.

121 A St.,

on, Mass.

OLET,

NET LIC STREET

TON, MASS

RSATINETOJAS,

Romanius ir Humoris-

ti juokiam.

PAVEIKSLŲ

Tikietas 3c.

tik nori neisikreut

lymus, be portrau-

gauti mui.

11 VAL. NAKT.

PIET IKI 11 NAKT.

ELIS

NEW YORK

draudu visokiuose

oks apgavikas ru-

RAŽITIKAS

SIZE

ai laikrodžio

viduriai yra

10 doleriu

12,00

14,00

celis gyvan-

10,50

15,00

3,50

.50

4,25

5,50

tvienas ar-

mtuojama

tikrai gera

Mass

"KELEIVIS"

Geriausias Laikraštis.

Talpa gražiausias aprašy-
mus, straipsniai del mo-
terų ir merginų ir pamoki-
nimus Angliškos kalbos.
„Keleivis“ išleina kas ket-
vergas ir kaštuoja ant me-
ty tik Adresuokit teip:

A Zvingilas,

Post Office Box 3232,

Boston, Mass.

No. 51

Boston Mass., Gruodžio 20 (December) 1906 m.

Metas II

Zinios.

Revolucija Rusijoje.

Visoje Rusijoje tuom tarpu ramu. Revoliucijinė partija veikia gana gyvai, bet tokioj slaptybėje, kad sunku yra pa-tyrt ką nors tikresnio apie jos užmačius.

Užpuolinėjimai revoliucio-nerių ant trūkių ir bankų ludyja, kad revoliucijinė partija nesiliauja veikusi del su-
griovimo cariskos patvaldys-
tės, kad suvis dar nenusimi-
nė, tačiau turi viltį atsieki-
mo savo tikslo. Tam tikslui
renkami dabar pinigai, kad
pasitaistyt į naują kovą su ca-
ro valdzia. Social-demokratų
partija, mat, nutarusi sustab-
dyt visoki revoliucijiską ju-
dėjimą trauktyje rinkinio at-
stovų į Dūmą. Revoliucijiską
dvasia vienok auga, nes ir tie,
kurie pirma pasirengę buvo
samdytis už juodašimčius, ar-
ba net ir samdėsi pradeda
blaivesnėm akimis žiūrēt į ca-
ro valdzios intrigas, ką ge-
riaušiai atskleidžia laikas bu-
vusio policijos departamento
direktoriaus Lopuchino, ku-
ris rašęs ministerių pirminin-
kui, išreiškdamas priežastis
zydiškų skerdynių Rusijoje.

Rosijos laikraščiai apskelbė
Lopuchino laišką užtėreses-
vo labai Rosijos vishnomėnė,
kadangi pasirodo, kaip caro
valdzia su pagelba intrigų
norėjo išeit iš sunkaus jai pa-
dėjimo.

Delei ilgumo turinio Lopu-
chino laiško negalima čia at-
kartot jį visą, ištrauksime
bent svarbesnius istoriškos
reikšmės faktus. Autorius iš-
reiškia, kad policijos departa-
mentas turėjo slaptą spaus-
tę, kur spausdino tūkstan-
čius proklamacijų, kurstinan-
čių rusus priešais kittaučius
ir zyduš.

Po apskelbimui carisko ma-
nifesto žadančio Rosijai kon-
stituciją policijos viršininkas,
tečiaus tikras rodinykas caro.
Račkovski sumanė veik pada-
ryti skerdynes inteligentijos
ir zydu, kurios kad iš vienos
pusės steriorizuoūt liberališ-
kus gaivalus, o iš kitos pusės
būtų darodumu kad didžiūma
visuomenės su visai neolida-
rizuoja su laisvės jėškotojais.
Delto Račkovski liepęs ant
rankinės mašinėlės pargaben-
tus į policijos departamentą
iš kur ten, paimtos nuo revo-
lucionierių, ir ant tos maši-
nėlės spausdint proklamaci-
jas šaukiančias žmones prie
mušimo zydu.

Netrukus policijos departa-
mentas parsitraukė didelį pre-
są, spausdinantį po tūkstantį
atsiškaičių į valandą laiko,
pastatytą du zeceriū prie rai-
dzių rinkimo, o direktorium
tos policijos spausdavęs pas-
kyrta rotmistrą, policijos Ko-
misarevą.

Rankraščius proklamacijų
kurias spausdino policijos
spausdavė cenzuravo direkto-

rius policijos Vnič.

Teip sutvarkintas visas dru-
koriskas departamentas spau-
sdindavo proklamacijas įvai-
rios formos, bet vis vienokio
turinio ir tendencijos. Pro-
klamacijos buvo net ir tokios
ant kurių tilpo parašai darbi-
ninkų kuopų pasmerkian-
čių savo vadovus už eikvoji-
mą sudėtą darbininkų pi-
nigų politikiskiem mieriam.
Policija sutaisė ir išspaudino
daugybę proklamacijų kariu-
menėm, o jose kurstė karei-
vius prie zudymo „paliokų“
armėnų ir zydu, kurie nori
prašalint carą ir pragaišyt
Rosiją. Tūkstančiai prokla-
macijų likos persiusta į Vil-
nų, iš kur po visą Lietuvą
plėtojo Vilniaus poliemeis-
tras.

Grafas Vitte apie tą polici-
jos veikimą gana gerai žinojo;
iškart stengėsi suardyt tą
juoda organizaciją, bet juoda-
simčiai pradėjo jau organi-
zuotis ir Viltės pastanga liko
bergdžia.

Nors tas jau seniai nebuvo
slaptybėje, bet vis nevisi tikė-
jo į tai ką skelbė caro prieš-
ininkai, bet dabar kad caris-
kos valdzios dviveidystė paro-
do pats valdzios sąnarys, daug
naujų priešų cariskai valdziai
atsirado.

Lapuchinas savo laiške išrei-
šia ir tuos faktus kad pavo-
jingiausia pusia buvo suteiki-
mas policijai ypatingų tiesių,
kurios padarė tūkstančių
patvaldingų carukų; nes
kiekvienas policistas, ar zan-
daras su gaujomis savo agen-
tų juodašimčių pastojų vieš-
pačiais likimo Rosijos, likimo
kiekvieno žmogaus, gyvenan-
čio ciesorystėje Rosijos. Lo-
puchinas baigia savo laišką
užtimėjimu, kad kol policijos
ir zaudarų su juodašimčiais
rankose bus valdzia, patol
Rosijoje nebus tvarkos ir ca-
riskas sostas griaujamas ne-
mažiau yra iš kitos pusės po-
licijiskos valdzios, kuri spau-
sdama visuomenę didina revo-
lucijiską gaisrą, kurios nors
ir prigeso, tuo didesniu užsi-
degimu gresia.

P e t e r b u r g a s. — An-
tras pasikėsinimas ant gyvas-
ties admirolo Dubasovo likos
padarytas praėitą subatą, t.
y. 15 dieną šio mėnesi. Admi-
rolas Dubasov yra nusikaltes
labai savo žvėriskais darbais
laikė buvimo Maskvos gene-
ral-gubernatorium, kuris kai-
po teronas likosi nusprėstas
per revolucionierius ant mir-
ties. Dabar važiuojant jam
Sergejeva gatve popietį 1-mą
valandą, užstojų kelią nežino-
mas žmogus su revolveriu ir
šovė kelis kartus į Dubasovą,
bet nepataikęs tapo sumintas.
Tad kiti du teroristai metė
bombas po karietos ratus; viena
iš bombų sprogo ir pažeidė
Dubasovą į koją, kita-gi su-
vis neexplovavo ir Dubaso-
vui pavyko dar kartą išvengt
nupelnutos mirties. Trečiasis
teroristas pabėgo nesumintas.

V a r š a v a. — Paskuti-
nėse dienose praeitos savaitės

čionai pakilus buvo didelė
baimė lakiant naujų zydiškų
skerdynių. Praeito ketvergo
dieną mat miestas išgirdo
treuksmus dideles eksplozijos,
kuri sukrėtė beveik visą mie-
stą. Pasklydo gandas, kad ex-
plozija pasidarė zydaus apgy-
ventoje miesto dalyje ir kad
tas yra ženklų pradžios nau-
jų skerdynių, vienok dinami-
tas explovavo ant lauko ka-
riumenišku besilavinimų, bet
kad kareivių nebūta, tai ex-
plozija iš žmonių nieko neu-
mušė.

O d e s a. — Paskutinėse
dienose čionai revoliucionie-
riai apiplėšė banką ir tai per
pačius pietus; paėmė valdzios
pinigų 29 tūkstančius rublių.

Šeši giukloti vyrai įsiver-
zė į banką nušovė sargą, o u-
redninkus bankos su revol-
viriškas privertė prie nesiprie-
šinimo, paėmė pinigus ir pa-
bėgo. Skyrų kazokų pasi-
sta sumint plėikus; penkis vy-
rus sumita, bet kiti pabėgo
su pinigais.

P e t e r b u r g a s. — Iš
daugelio provincijų praneša
čia apie pasikėsinimą besipla-
tinimą vargo ir bado. Skur-
dai ir badas daugelyje vietų
yra priežastim epidemiskų li-
gų, kurios d-sestakais varo žno-
nes į kapus, o kitus stumia į
sielvarto pasitumą.

Išalkusios minios žmonių
užpuolinėja ant dvarų degina
ir naikina, o savininkus anų
zudo, kapodami kūnus kir-
viais, šakėmis, ar geležiniais
spatais. Šimtai tūkstančių
žmonių užkrestį tifuso liga;
muzikai gyvena kaipi kad
žvėrys be pastogės ties galva;
padėjimas eina kassky blo-
gynų. Valdzia pasiuntė į ten
kariūmenės pulkus, bet ka-
riūmenė tik padidinėja siel-
vartus žmonių ir pagelbsti ba-
dū ir ligom žudiuti vargšus,
kurie nusiminę nepaiso ant
mirties.

Iš Siberijos tokias — jau ži-
nias aplaikoma ir ten padėji-
mas baises; revoliucijos užsi-
degimas gresia labai. Valdzia
pagelbėt badaujantiem nega-
li, nes jai reik užlaikyt tū-
kstančius dykadmonių ir juo-
dašimčių.

R a d o m. Lenk. Čionais
likos pazeistas pulkauninkas
Plottas, komendantas zanda-
rų per eksplozij bombos. Ku-
rią metė po kojom Plotto
techniškos mokyklos student-
as. Bomba trūko ir nutran-
kė pulkauninkui vieną koją.
Studentas likos sumintas.

Visoje Lenkijoje, apart
nuolatinių pasikėsinimų ir
banditizmų ramu; cariską val-
dzia vienok kasdien šimtus
revolucionierių sumintų iš-
siuntinėja į kitą sviatą ir į
Sibyrą.

L a t v i j o j e kraujas vis
liejasi gausiom sriovėmis, ka-
dangi valdzia nutarė pasi-
stengt iš visos savo žvėriskos
galės sutrint visoki laisvą ju-
dėjimą. Latvijos laikraščiai
praneša apie baisybes valdzios
barbariško pasielgimo.

Nuo 1 d. Lapkryčio 1905
iki Gruodžio 1906 be jokio
teismo nusprendimo, admini-
strativisku kėliu išstremta į
kitas gubernijas bei į Sibyrą
suvis 30 tūkstančių ypatų.

Zinios iš pasaulės.

P A R Y Ž I U S, 17 Gruodžio. —
Paskutinėmis dienomis ant
Francuzijos ir Vatikano at-
kreiptos yra akys visos pa-
sauslės žmonių, kadangi tarpe
francuziskos valdzios ir katali-
kų kilo smarki kova. Mat
francuziskas parlamentas nu-
tarė uždėt taxas ant baznyčių,
išskyrus teipgi baznytinius
reikalus iš tarpo viešpatystės
reikalų prieš ką francuzai ka-
talikai, o net ir popiezius už-
protestavo. Praneštauta kil-
siant Francuzijoje naminei
karei ir valdzia pasirengė į
ją, bet šiandien pavojus gre-
siančios karės jau kaipi pra-
slintas.

Kardinolas Richardas, Pa-
ryžiaus arcivyskupas savo a-
plinkraštėje paliepia visiem
savo arciviskapystės dvasi-
škiešmiems, idant stengtųsi
išsiskirti katalikam, jog at-
skirymas baznyčios nuo vie-
špatystės dalykų suvisai ne-
uždraudžia aniemi tikēt ir mel-
stis, kad pasielgimas francu-
ziskos valdzios neyra priešin-
gas popiežiaus instrukcijom.
Nors francuziską valdzia iš-
skiria baznyčią iš savo glo-
bos, bet katalikai neprivalo
priešintis įstatymam, nes ba-
znyčia pati savim yra gan
tvirta ir nereikalauja svietiš-
kos valdzios globstėjimo.

Kardinolo Richardo komu-
nikatas padarė ant katalikų
gerą įspūdį ir kalbama kad
tas daug prisidės prie susitai-
kymo abiejų kovojančių pu-
sių, ir francuziską valdzia
linksta prie santalkos. Paser-
gėjimas popiežiaus, jog atsi-
šauks į visas viešpatystes ne-
pasiliko be geros pasekmės.
Yra viltis, kad religiška Fran-
cuzijoje karė prasalinta. Šis
nedeldienis praėjo ramiai ir
dievmaldystės baznyčios at-
sibuvo kaipi ir visada.

R O M A, Ital 17 Gruodžio. —
Didelės minios italų sumpti
zuojančių francuziskai val-
dziai susitelkę padarė demon-
stracijas priešai Vatikaną;
demonstrantai šaukdami: „lai
gyvuoja Francuzija, lai gy-
vuoja Clemenceau, šalin Vati-
kanas!“ gal būtų užpuolę ant
popieziško palociaus, bet gin-
klota kariūmenė gynė visą
Vatikaną, o raiteliai išvaikė
demonstrantus, kurie ant vi-
sų gatvių susitikos su kareivių
bagnietais ir nenoromis tūrė-
jų išsikyrstyt. Stovis dalyko
išsiurėjo gam grėsiančių, ir vi-
sas Romos miesta svakar nuo
piet iziurėjo kaipi laike ka-
rės stovio: kariūmeniškos pa-
trulės dabojo visas gatves ir
tik tam stropiam kariūmeniš-
kam veiksmui pasidėkavot
reikia, kad maistas nepaliko
jokių blogų pasekmių. Polici-
ja suarštavo daugelį agitato-

rių.
N E A P O L, Ital. 17 Gruo-
dzio. — Vakar t. y. 16-tą die-
ną šio mėnesio, likos padary-
ta demonstracija del užpro-
stavimo priezais valdzios už-
draudimą, paliečiantį drama-
tą „Vaikai Saulės“, parašyta
Maximo Gorkio, rusiško pasi-
garsėjusio raštininko. Valdzia
mat, uždrandė vaidint drama
Italijos teatruos, taigi neapo-
liečiai, kad parodyt valdziai
savo neuzganėdiuimą suren-
gė demonstraciją. Republiko-
nistiskas atstovas Signor Mi-
robelli turėjo viešą prakalbą,
kurioje paniekino valdzios
pasielgimą. Po prakalbai su-
tassaty pasveikinimą Rosijos
kankintinam už laisvę.

Demonstrantam einant ga-
tvėmis užstojų kelią policija
ir pasidarė maistas, bet tur-
dūt nieko sunkiai nesuzeista.

B E R L Y N A S, Vokiet. 15
Gruodžio. — Pirmu kartu nuo
13-kos metų Vokietijos pa-
lamentas tapo išrištas, t. y.
kad neatlikus dar atstovam
visų reikalų, panašiai kaip
caras Dūmą, Vokietijos Kai-
zeris Wilhelmus uždare reigh-
stago posėdžius. Priežastim
tuo uždarymo yra tas, kad val-
dzia su savo įnešimais likos
sumušta per atstovus. Mat
valdzia padavė įnešimą, rei-
kalaujantį paskyrimo 30 mi-
lijonų markių kasmet ant ko-
lonialiskų reikalų ir padau-
rinimo šančios Afrikoje vo-
kiškos kariūmenės iki 12 tū-
kstančių vyrų, kadangi ant to-
tik padės gal stovėt dabartinė
vokiška kolonijų politika.

Parlamentas kilo truksmas.
Smarkiausiai prieš valdzios
projaktą išžengė socialistai,
šiuosgi šelpė kiti. Valdzios
pusę laikė didele t. y. vadin.
hakatistiška partija, o prie-
tos dar prisidėjo ir katalikiš-
ka centro partija. Liko dar
lenkų iš Selezijos ir Pozna-
niaus atstovai, kurie keršiu-
dami valdziai už išplėsinėjimą
prūsų lenkam tautiškos kal-
bos perėjo į opozitiviską pusę
laikė balsavimo. Rezultatu to
liko tas, kad valdzios projek-
tą priimančių batus pasidarė
168, o priešingų 178; tie 10
balsų, kaipi didžiūma sumu-
sė ir sumaikino valdzios pro-
jektą, kas valdzia teip skau-
dziai dalystėjo, kad Keizeris
supykęs uždarė parlamentą,
kas Vokietijoje neyra papra-
stinū. Hakatistai ir su jais
pats Keizeris labai pyksta da-
bar ant lenkų atstovų.

Iš Amerikos.
Ką sako John Mitchell.
New York, 15 Gruodžio. —
Šomis dienomis apsilankęs
čionai anglekasių Unijos prie-
zidentas John Mitchell, hote-
lyje turėjo gan sensacijiską
prakalbą, kurios klausyt susi-
rinko suvis 250 ypatų, iš di-
dziausių Amerikos biznierių,
tarpe kurių buvo ir tokie kaip
Andrew Carnegie, Oscar
Straus, arcivyskupas Ireland,

Samuel Gompers ir daugelis
kitų. Tema prakaldos John
Mitchell'io buvo apkalbėjimas
išdavinėjimų teisminių už-
draudimų (injunction) laike
darbininkiskų straikų. Mit-
chelis paniekino teismų, te-
čiaus sudžių pasielgimus ku-
mi varzo laisvę valios ukėsų
laisvos šalies, nors teipgi ne-
užtylėjo, kad ir iš šalies strai-
kierių daroma daug blogo
per pasikėsinimus ant svi-
mos savasties, vienok, sako,
tur būti koks kitas būdas
naudojamas del suvaldymo
straikierių, bet ne „injec-
tion“.

Pagyrė uždėjimą mokesčių
ant kapitolių ir kalbėjo apie
reikalingumą to, idant fede-
rališka Jungtinių Valstijų
valdzia turėtų kontrolę ant
visokių pramoniskų ir pirkli-
škų draugijų, ypatingai ant
bankų, kompanijų asekuraci-
jinių, biurų realinių ir t. t.

Zinios Vietinės.

Nedelioje buvo extra mēr-
ešius susirinkimas Lietuvių
Ukėsų klubo, del atlikimo sa-
votiškų reikalų. Keletas nau-
jų sąnarių prisirašė prie klui-
bo.

Jokių visomeniskų klausy-
mų ant susirinkimo nepaju-
dinta, negut tas verta pami-
kalų, kad įnešta reikalavi-
mų, idant bent syki į metus
klubo sąnariam būtų paai-
sinama Suvi-nytų Valstijų
konstitucija, kas ukėsam ne-
atbutinai žinot rektų.

Prisiziorėju gerai į mūsų
mitingus verzte verziatsi į aki
trukumas etiskumo ir manda-
gumo.

Iš šalies žiurint
ir klausant mūsų susirinkimo
jautiesi esąs kokioj karčemoj,
o ne posėdžio svetainėje. Ir
kamgi mes savo organizacio-
se turime dar susitaisę
įstatymus (konstitucijas) jau-
gū anų nepildome ir nepaiso-
me ant jokių disciplinų. Kiti
kitą užrekdami, kiti kitam
pertruksdami kalbas, daryda-
mi juokus, arba besibardami
netik zeminame patį save ir
parodome trukumą civilizaci-
jos, bet net išniekiname pa-
čių sutaisytus savo įstaty-
mus.

Suprtime vyrai, supratimo
dar mums truksta!

Dieną 16 Gruodžio, nedėlio-
te' nuo 6-tos valandos po pie-
jų buvo laikomos St. Mary
salėje, Bostone prakalbos pa-
rengtos L. Ukėsų Klubo, po
vardu D. L. K. Gedemino.
Žmonių susirinko iš vietinių
ir aplinkinių Lietuvių gana
daug, ir matos, jog mes jau
po biskį pradėdame suprast
naudingumą prakalbų.

Kalbėtojų buvo keletas ir
visi gerai papasakojo susi-
rinkusiem apie reikalingumą
mums susipratimo, vienybės
ir mokslo.

Ar dar ilgai tos gražios pra-
kalbos, tie zadinimai ir ra-
ginimai beramais žirniais į sie-
nų, pasakyt negalima? bet vis-

gi dar reik daug triuso kol
visi pažisime save kuom teesa-
me.

Publikinė vakarinė mokyk-
la, kurioje teipgi mokinama
atėjūnus angliškos kalbos dy-
kai negal pasigyrt togia frak-
vencija mokintinių, kaip mo-
kykla, kurioje angliškos kal-
bos mokina pana Ona Avieta,
nes kožnam čionai kiekvie-
nas angliskas zodis, yra
išaiskinamas aiškiai lietuviš-
kai. Negalima vienok nuty-
lėt to kad daugelis dar nemo-
ka suprast reikalingumo an-
gliškos kalbos, vieton pasi-
naudot iš geros progos leidžia
vakarus dykai, kaipi nežino-
dami, kad laikas tai pinigais,
kad laikas brangus ir niekas
mums nesugaažs jei paleido-
me dykai, Kiti gi pabandę
kad pasirodė jiems mokslas
„sunkiu“ suabejoja pameta
mokyklą, besiteisindami, kad
jiem jau ne laikas mokintis.

Iki žmogus gyvena ant šios
žemės, iki tol turi laiką mo-
kintis, bet tokiem abejojan-
tiem truksta noro; truksta iš-
tvermės. Juk nieks nieko ne-
nuveikė vienu sykiu; plitėlę
ant plytelės reik dėstyt, kol
susidaro puikus mūras. Paži-
nojimas angliskos kalbos
mums ir amerikiečiams teip rei-
kalingas, kad kiekvienas iš
mūsų, ypač iš tų, kurie vėliau
į čia yra atvykę, kasdien at-
jaučia. Ko tik mokinamės tas
yra jau ir mokslų su tuom, ką
mums motina yra išmokinus
sviete mums sunku gyvent.
Mokykimės šviskimės visi, nes
mokslas tai vartai garbės.

Šiomis dienomis apleidžia
Bastoną buvusis „Keleivio“
redaktorius p. M. Paltanavi-
čius; persikelia į Worcesterį
kur išleidinės mėnesinį lietu-
viską magazina po vardu
„Amerikos Lietuvis“. „Keleiv-
io“ redakcija linki savo bu-
vusiam darbininkui geros
kloties.

Bostonas kruta; prakalbos
pilasi kaip iš rago gausos.
Dieną 27 Gruodžio Tremont
Temple salėje kalbės garsus
Rosijos revolucionierius Gar-
šanin, kuriam iš Sibyro pasi-
sekė bačkoje persigaut per
mares į Chinus iš kur atvyko
į Ameriką. Vertėtų matyt tą
drašų didvirį, kuris nepaiso
ant bašių pavojų.

Ateinančią subatą, Lietu-
viū salėje po numeriu 166
Broadway Ext. So. Boston
Mass., bus laikomos prakal-
bos. Kalbės teipgi L. S. D. P.
atstovas Dr. A. Žagaras, ku-
ris paaiskint ketina daug a-
kyvų dalykų. Prakalbos pra-
sides 7.30 vakare.

Nedelioje bus susirinkimas
Lavinimosi Kuopos ant 6 va-
landos vakare, po num. 28
Broadway. Kviečiami susi-
rinkt visi draugai, kadangi
bus svarstoma sutaisyta ko-
operacijos konstitucija.

SANVAININIS LAIKRAŠTIS

"KELEIVIS"

Išleina kas ketvirtą
Boston, Mass.

Rašydami į Redakciją, adresuokite

A. Žvingilas,
P. O. B. 3232, Boston, Mass.

The Lithuanian Weekly

"KELEIVIS"

Published every Thursday by

A. Žvingilas,
So. Boston, Mass.

Rates of Advertising:

One inch once \$ 50
One inch one month \$ 1.00
One inch one year \$ 10.00All communications should be
addressed to:A. ŽVINGILAS,
P. O. B. 3232, Boston, Mass."ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER
FEBRUARY 23, 1905, AT THE POST
OFFICE AT BOSTON, MASS., UNDER
THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3,
1879."

Pagal S. F. Norton.

— Teip vaikai, tu visada mane perkaldėdavi savo davinėdavau tau išsikalbėti, kad pažint tavo nuomonę. Tavo žodžiais nupiešti paveikslai daug gero ir man parodė, bet pradėjus giliau svarstyti jau dabar ir aš pradėdau suprasti ir tai, kad neviskas auksas kas blizga.

— Tu tėvai vel pradėdi a bejoti. Matyt kad nesupranti dar visos istorijos Salos gyventojų.

— Ne vaikai, suprast suprantu; suprantu kad ton tarpe tų salos gyventojų įvyko gražus ir mielas gyvenimas pasidėkavojant tik socializmui, o bet pasirodo man jis nevisai geru. Aš tavęs visados klausydavau, tu man vieną pusę paaiškindavai, dabargi tu paklausyk manęs aš tau nurodysiu blogas jo puses. Neapzvelgė daigto iš visų pusių, mat mes negalime kalbėt dar apie jo vertybę.

— Teip tėvai, tu pradėdi mislyti ir žingeidus esmiu ką man pasakysi.

— Taigi nors ir pagal mano nuomonės socializmas stengiasi paliosuoti žmones iš po jungo ekonomiskos nelaisvės, ar iš po jungo politiskos nelaisvės, nors stengsis palengvinti ir pagerinti būvį proletariui, t. y. dirbančių žmonių klasiui, nors tai idėja pilna humanitariskumo, t. y. žmoniškumo ir teisybės, bet vidnok yra jame kas toks, kas kaip kirminas, ar puvelsis naikina taisy grąčias idėjas, tuos gerus norus.

— Iš kurgi tu tėvai daėini prid tokių saprotavimų.

— O, vaikai kiekvienas žmogus turi prigimtą išmintį, tik reikia išlavinti protą, kad tą išmintį galima būtų geriau suprasti ir patogiau išreikšti. Gyvenimas daug geriau lavina blaivą protą, negu angštos mokyklos. Kol mes jauni kiekviename blizgėdamatome idealus, ar patraukiančias

mūsų geismus grožybės, bet pažinę gyvenimą ištyrę jį ki taip pradėdame suprast ir manyt.

— Tai tu tėvai manai kad žmonės kvaili, kurie pašvenčia savo spēkas ir nekartą sveikatą besidarbuodami del žmonių labo?

— O, ne vaikai! veikti del žmonijos labo yra privalumu kiekvieno žmogaus, bet gentkartės teisingiausį sprendimą apie veikėjus išduodaėčios nevienujuk prakeikia vieton garbinimu atmokėt jam už jo trūkus.

— Tu tėvai nenori vis dar tikėt dabartinybę vien svafoji apie pomirtingą garbę, iš kurios juk jokios naudos niekas neturi.

— Tai tokiu būdu niekas neveikia iš pasišventimo, tačiau pirmutiniu veiksmu kuris liepe veikti, nevos del labo visuomenės, yra geismas naudos, arba noras pralobimo ir to geismo iš žmogaus duos turbut nieks jam neišraus, nes tas yra prigimtu.

— Kagi tėvai per tai nori pasakyti? Aš tavęs pradėdu nesuprast.

— Per tai noriu pasakyti, kad ir socializmo idėjos niekad nesisduos įvydint žmonių tarpe, kol žmogus neisizadės geismo del savo locnos naudos, kol egoizmas, tas kasdieninis žmogaus draugas nepaliaus atitraukinėjęs žmonių nuo pasišventimo del labo kitų; kol egoizmas nesiliaus beuaukinės tikro supratimo meilės, artomo ir Dievo.

— Tu tėve vel su savo dievais išvaziuoji?

— Teip ir pasakau, kad socializmas neįvyks kol žmogus nesupras dievystės, kol nepastatys tos idėjos atgal ant pamato, nuo kurios ją nugriovė krikščioniškas priešas žydas.

— E, tėvai, kasgi tau įpasakojo tokius niekus.

— Vaikai, ar tik tu jaunu būdamas gali viską žinoti? Kad klausai kas man įpasakojo tokius niekus, gal pat nežinai to, kad socializmas tai gražiausia krikščioniška idėja, bet kas ją sukraipė ir subjaurino gal ne nežinai.

— Sociališką krikščionišką idėją užnuodino nuodais nepikantos prie visko kas tik yra krikščioniško ir virš, prituviai gerai sumijo ir linksminosi. Viskas būtų gerai, kad tik mes patis daugiau turėtume supratimo ir nereikalaute, idant „dėdė su kančiom“ mus ganytų, kas be abejonės mus zemina. Negalima užtylėt, kad mūsų locnas besididžiavimas stato mus ant pajukos ir parodo mūsų protiską silpnumą. Laikė minėtus draugystės balius susirinkusieje svečiai pasirodė eit maršą, paprastai kai ir ant kitų balių; nors tame nieko juokingo negalima rast, bet vienam iš lietuviškų bižnierių matomai labai keista išrodė, kad pradėjo išjuokinėti maršruojančius. Jo pasiėlgimas tuo nelemtesnis kad pats yra sąnariu draugystės šv. Kazimiero ir vieton rūpin-tis užganėdint atsilankusius i draugystės balių, jis išjuokinėjo, kuomi pažemina net jau pačią draugystę. Negalima pasipiktinti ir „dėdės su palka“ pasielgimų, kad biznierių be paguodonės išvedė lauk iš svetainės, bet vis gėdai visiem už tokius atsitikimus laikė mūsų balių, kuomet mes paivalėtume kuo patogiausiai pasielgt. Netiek būt padvyo, jeigu prastas mūsų žmogelis, kuris žino vieną stiklą su baru panašiai pasielgtų, bet kad žmogus „biznierių“ teip elgsitai jau gėda.

— Sudie tėvai, aš noriu pamilslyt.

KORESPONDENCIJOS.

Virden, III.

Nauja draugystė.

Raš. M. Grinevičius.

Lietuviai čionai, einant darbam vidutiniškai gražiai gyvena; lietuvių čionai yra pušėtinas būrelis, o nors tarpe tu dar yra ir tokių ką dar vis snuduriuoja, tai vienok nu-budimas prie tautiško susipratimo ir čia jau apsiereiskia. Veiklesnieji pradeda krūtėti ir rūpintis Tėvynės ir tautiš-kais reikalais. Dieną 17 Lapkryčio padarėm kolekta del sušelpimokovojančių už Tėvy-nės Lietuvos laisvę ir, perėję per lietuvių apgyventus na-mumus surinkome 13-ka dolerių ir 10 c., kuriuos tai pinigūs pasiuntėme 25 d. Lapkryčio i „Lietuvos“ redakciją.

Susitvėre čionai nauja lie-tuviška draugystė po pardu „D. L. K. Keistuto.“ Ant pir-mo susirinkimo prisirašė prie naujos draugystės 35 sąnariai. Tikimės kad nauja draugystė netrukus išsivystės ir savo gerasis darbas pražydės tarpe virdeničių, nes besidarbuo-jančių ir besirūpinančių tau-tiškais darbais vyrų atsiranda ir čionais iš palengvo.

W. Lynn, Mass.

Išmintingas nedaro juokų.
Raš. Buves ant ba-liaus.

Kurpių dirbtuvės prastai dirba, o gaisras. Kuris prieš ketletą dienų sunaikino trys kurpių dirbtuves daugelį dar-bininkų pavarė nuo darbo. Vienoj iš sudegusių dirbtuvių dirbo apie 600, antroj apie 300 ir trečioj apie 200 darbi-ninkų, apart to dar sudegė apie tris žydiskos sapos, „ku-riose dirbo arti 400 darbinin-kų. Priežastim tos didelės ne-laimės buvo sprogimas vieno iš garinių katilų; eksplozija buvo labai smarki ir sukrėtė visą miestelį. Dirbtuvė, ku-rioje atsitiko trūkimas boile-ro likos sudraskyta; explozi-ja pasidarė 6.55 valandą ry-te ir dar visi darbininkai ne-buvo suėję, tai iš žmonių tik 12 ypatų suėdė.

Dieną 29 Lapkryčio čionais buvo balius parengtas draugystės šv. Kazimiero. Balius buvo, kaip paprastai balius visiem, o gal nesmagus ki-tyiems; alūcio nestokavo ir lie-tuviai gerai sumijo ir linksminosi. Viskas būtų gerai, kad tik mes patis daugiau tu-rėtume supratimo ir nereika-lautume, idant „dėdė su kančiom“ mus ganytų, kas be abejonės mus zemina. Negalima užtylėt, kad mūsų locnas besididžiavimas stato mus ant pajukos ir parodo mūsų protiską silpnumą. Laikė minė-tus draugystės balius susirinkusieje svečiai pasirodė eit maršą, paprastai kai ir ant kitų balių; nors tame nieko juokingo negalima rast, bet vienam iš lietuviškų bižnierių matomai labai keista išrodė, kad pradėjo išjuokinėti maršruojančius. Jo pasiėlgimas tuo nelemtesnis kad pats yra sąnariu draugystės šv. Kazimiero ir vieton rūpin-tis užganėdint atsilankusius i draugystės balių, jis išjuokinėjo, kuomi pažemina net jau pačią draugystę. Negalima pasipiktinti ir „dėdės su palka“ pasielgimų, kad biznierių be paguodonės išvedė lauk iš svetainės, bet vis gėdai visiem už tokius atsitikimus laikė mūsų balių, kuomet mes paivalėtume kuo patogiausiai pasielgt. Netiek būt padvyo, jeigu prastas mūsų žmogelis, kuris žino vieną stiklą su baru panašiai pasielgtų, bet kad žmogus „biznierių“ teip elgsitai jau gėda.

Prieš neseniai išikūrė čio-nais valgomų daigtų sākrove-lę tulas mūsų brolis pribuvęs i čionais iš Brocktono, bet nelaimei atsitikus, kad visas jo biznis sudegė grizo varg-sas be nieko atgal i Broktoną prie savo seno darbo. Gaila vaikinėlio, kad nesusiprato išjurint savo biznį, vis nors kiek būtų atgavęs, o dabar su tuščiu pasiliikt parsiejo.

Lawrence, Mass.

Pirma ištirk paskui sakyk.
Rašo P. Čiras.

No. 45 „Keleivio“ patilpo korespondencija iš Lawren-ce'o, kurioje korespondentas stačiai apsiėmė Lietuvos Su-nių draugystę, kurios sąnariu save vadina pats rašytojas ko-respondencijos. Rašydamas apie tas prakalbas, kurios at-sibuvo 6-tą dieną Spalio, jis sakė, kad surinkti laike pra-kalbų revoliucijos reikalui pinigai tapo per L. S. draugystę išskirstinti ant apmokė-jimų visokių iškaštų, tas sta-čiai yra netiesa, kadangi su-rinkti pinigai, išskyrus 95 c. sunaudotus apmokėjimui salės, prie ko draugystė iš sa-vo izdo pridėjo \$2.00, tapo pasiūsta revoliucijos šelpimo komitetui sumoje \$8.00 su centais.

Toliaus rašėjas kalba bū-tent Liet. Sūnių draugystė ne vienų prakalbų negali pareng-ti savo kaštais; matyt kad pats sąnarys L. S. draugys-tės mažai žino apie tą draugystę, jeigu nežino net kiek kartų ta draugystė šiais me-tais parengė prakalbas, o kas link to telefono, tai nės kas ir minėt, nes tas visai juokin-ga. Beje dar primena, kad „revoliucija tai geras įuagis apsimokėti kaštai“ sąnarys jau visai klysta. Lietuvo: Sū-nių draugystės sąnarys kiekvienas žino, kad nors ši draugystė jau tris kartus šiais me-tais laikė prakalbas ir šaip trisuo daug padėjo kaslink dabartinės revoliucijos, paau-kaudama teipgi iš savo kasos 25 dol revoliucijos reikalui, nepasivais iš surinktu re-voliucijai pinigų nė cento, tačiau visada savo kaštais rengė ir pati šelpė revoliuciją ir to jai užtektinai pagal jos finansiskās pajiegas.

As L. S. draugystės sąna-rys melsčiau, kad prisiturtų rašydamas ką visuomenei šio priežodžio: „pirma ištirk, paskui sakyk“. Pirmą reik ži-noti dalyką kaip tikrai yra, o potam apie jį kalbėt.

Philadelphia, Pa.

Varžynės.

Rašo D. Dowe.

Šiame laike mūsų gana dide-lėję kolonijoje avių sėją; jokių svarbėsnių atsitikimų negirdėt po paskutinių varžynių kokios buvo tarp matomos laisvamanių ir klerikalų. Po ilgų nesutikimų galiaus susi-taikė 4 Spalio mūsų lietuviš-ki klubai: Lietavių Ukėsų ir Gedemino ir sutarė parengt prakalbas ir balių. Nutarė paskviesti kalbėtojus iš ki-ty miestų: Lietuvių Ukėsų klubas užprašė F. Bagočių ir A. Žagarą, o Gedemino klubas kun. Pežą ir kun. Ži-kinskį, tik tie du nežinia delei kokios priežasties nepribuvo, tad tapo pakviestas vietinis kun. Dymšys, klebonas šv. Jurgio parapijos.

Prakalbam prasidėjus pirmės iš visupirmi perstatė susirinkusiem p. F. Bagočių, kuris savo aiškioj kalboj nu-rūdė ant mūsų išsitautinėjimo ir mūsų nesusipratimus. An-tras kalbėtojas A. Žagaras stačiai nurodė kunigų neisti-kinumą žmonėn, ypatingai tiem kurie platina apvie-tą (? - R) tamsiem kunigų nu-

steltbiem žmonėn. Aiškiai išrodė nežmoniškus jų (?) dar-bus šiame laike Lietuvoje ir kad jie labai kenkia žmonėn. Kun. Dymšys negalė-damas klausyt tokios kalbos, kaip vyčia parpliek-tas pakilo ir smarkiais žings-niais išėjo iš svetainės. (Nie-ko tame svarbas. R) Prakal-bom pasibaigus, žmonės pasi-linksmino, o po tam išsiškyr-stė o pelnas likosi paaukautas revoliucijai.

Prąjus sąvaitei kad mės L. S-stų 1-ma kuopa baigėme rengti teatrą, mūsų kunigai Dymšys ir Kaulakis užmanė mūsų darbą boikotuoti, pra-dėjo rengti savo teatrą, kad kuogreičiausiai mums užbėgti už akių. Mės buvome paėmę salę ant 10-tos dienos Lapkri-čio, o anie, paskiau sumanę, paėmė ant 5-tos dienos to mė-nesio; apgarsino baznyčioje per pamokslą kad „jeigu kas neateitų panedėtyj an balius kas griešis smertelnei“, nebus duotas anam išrišimas, (Nea-bejotinai čia tamsta nukrypti iš teisybės vėžių R) ant ga-lo pridūrė, kad su socialistais neušiminėtu, nes anie, sako, man slektai nurodo. — (Jokių pravordziavimų laikraštyje nekartosim, nes tas netinka ir bereikalo vietą užima R.), kad nieks neitų ant anų ba-liaus, nes bus iskeikti per šv. baznyčią.

Atėjus panedėlini, žmonės bijodami grieko renkasi i sa-lę, bet išvydė lošiną teatro. Suvis buvo neužganėdinti, ak-toriai suvis buvo nepasirengę prie lošimo, tad lošimas jų niekam patik negalėjo. Kiek-vienas dabar laukė parengto socialistų teatro; žingeidu-jem buvo, kaip tie atlos savo teatrą. Subatoje salei atsidar-rius tuojaus žmonės grūstis pradėjo, kad sėdinių tuscijų neliko. Teatru prasidėjus vi-si išvydo pasišvenciusius, ge-rai išlavintus aktorius i ku-rių lošimo visi buvo gerai už-ganėdinti, ką liudija publikos juokai ir garsus delnų ploji-mas pritariant garsiem šauk-smam „lai gyvuoja socializ-mas, lai gyvuoja mūsų tauta! te prasmeng mūsų priešas kraugeringas caras! — Salin ilgaskvernai, mūsų suvadzio-tojai“ ir tt. Čia matome mie-tis vyresni už skaitsveidžius mokintinius.

Mokyklinė užveizda nenog-rėdama vienok pavaryt japo-niskų vaikų išpublikinių mo-kyklą, atidarė atskiras japo-nukam ir kinukam publiki-nės mokyklas, kuriais užlai-jam būtų sunkiausiai aną už-dirbti, o socializmas sunkia: „Skurdziau eik! stok šian į ei-lę čia tavo išganymas!“ (! R) tax temoka.

Atskyrimą vaiką atjantė labai japonai, kurių ambicija laimingai užsibaigusi Japoni-jai paskutinė karė su Rosija, labai padidino, taigi atskyri-mą jų vaikų nuo skaitsveidžių palaikė už išniekinimą jų tautos. Tas daėjo net i japo-niską parlamentą ir aidais ai-simūš net Washingtonė. Pre-zidentas Rooseveltas nusintė specialiską emisarių i San Francisco, idant dalyką ištyr-tų ir priverstų tenyksią val-džią prie sutikimo su japo-nais. Tas nepatiko kalifornie-čiam ir atsakė prezidentui Rooseveltui, kad jis neturis tiesos kišt savo nosies i valsti-jos vietinius reikalus, nes kiekviena valstija turi savę skirtingus įstatymus ir savrė-dingas tiesas. Tas prezidentą Rooseveltą skaudžiai palytėjo ir paliepė San Francisco fe-deraliskam prakuratoriui už-vest bylą, skundžiant tenyksi-čią mokyklinę valdžią už ne-teisų besipriešinimą, o savo įnešime i kongresą grumo ka-liforniečiam kumščia, t. y. kad ginklu priversias juos

Prezidentas Rooseveltas apsiriko.

Skaitytojai „Keleivio“ skai-tė iš dalies prezidento Rose-velto įnešimą, kuris ganana gražiai skamba ir neabejotinai yra jame daug gražių už-manymų, kuriuos kongresui vertėtų užgirti, bet nėra žmo-gaus neklystančio, taigi ir mūsų Suvienytų Valstijų pre-zidentas Rooseveltas savo at-sisaukime i kongresą padarė klaidą.

Prezidentas Rooseveltas sa-vo įnešime kalbėdamas apie galintį pakilti konfliktą Jungtinių Valstijų Amerikos su Japonija iš priežasties, kad Kalifornijos valstijoje te-naitiniai ukėsai nenor duoti lygių tiesų mokslainėse japo-niškiem vaikam ir kiniškiem su skaitsveidžių vaikais pasakė, kad jeigu kitokiū būdu negalėsias priverst kalifornie-čių prie klausymo paliepinų iš Washington'o, panaudos kad ir militariską pajiegą. Prezidentas Rooseveltas prasi-soko.

Idant paaiškint visą daly-ką prisieina šis-tas daugiau apie tai papasakot.

Kalifornijoje, kur yra daug kinų ir japonų siūnciančių savo vaikus i publikines mo-kyklas smarkiai sujudo, kad San Francisco mokyklinė už-veizda nusprendė atskirt ki-nukus ir japoniskus vaikus. Tas jat yra pietinėse Ameri-kos valstijose kur negrų vai-kaikai tur mokintis skiriam nuo baltveidžių vaikų. San Fran-cisco ukėsai nusprendė gel-tonveidžius atskirti nuo balt-veidžių delei dviejų priežas-čių; pirmutinė buvo tas, kad skaitsveidžiai ukėsai nenorėjo, idant jų vaikai mokintys drauge su mongoliskais vai-kais, antra, kad tarpe japo-niskų lankančių mokyklas buvo daugiau jū patarpusių vaikinių, negu vaikų. San Franciskonai tvirtina, kad ja-ponai daug žemiau morašku-mo stovi, negu katra nebūt tauta iš skaitsveidžių žmonių, todėl japoniški vaikai daro blogą intekmę ant mokinti-nių skaitsveidžių, ypač kad ja-poniški mokintiniai dagi tri-mis, keturiais ir penkiais me-tais vyresni už skaitsveidžius mokintinius.

Mokyklinė užveizda nenog-rėdama vienok pavaryt japo-niskų vaikų išpublikinių mo-kyklą, atidarė atskiras japo-nukam ir kinukam publiki-nės mokyklas, kuriais užlai-jam būtų sunkiausiai aną už-dirbti, o socializmas sunkia: „Skurdziau eik! stok šian į ei-lę čia tavo išganymas!“ (! R) tax temoka.

Atskyrimą vaiką atjantė labai japonai, kurių ambicija laimingai užsibaigusi Japoni-jai paskutinė karė su Rosija, labai padidino, taigi atskyri-mą jų vaikų nuo skaitsveidžių palaikė už išniekinimą jų tautos. Tas daėjo net i japo-niską parlamentą ir aidais ai-simūš net Washingtonė. Pre-zidentas Rooseveltas nusintė specialiską emisarių i San Francisco, idant dalyką ištyr-tų ir priverstų tenyksią val-džią prie sutikimo su japo-nais. Tas nepatiko kalifornie-čiam ir atsakė prezidentui Rooseveltui, kad jis neturis tiesos kišt savo nosies i valsti-jos vietinius reikalus, nes kiekviena valstija turi savę skirtingus įstatymus ir savrė-dingas tiesas. Tas prezidentą Rooseveltą skaudžiai palytėjo ir paliepė San Francisco fe-deraliskam prakuratoriui už-vest bylą, skundžiant tenyksi-čią mokyklinę valdžią už ne-teisų besipriešinimą, o savo įnešime i kongresą grumo ka-liforniečiam kumščia, t. y. kad ginklu priversias juos

Tankiai mės skaitome žines kaip grėitai nyksta mūsų gi-riuos nuo neapsakomo jos su-naudojimo. Geležinkelių savi-ninkai nežino kur jie gaus spalus budavoti geležinkelių. Dallydiniai fabrikantai mato kad i 25 metus pritrūks drut-medžio. Visos medinės išdir-bybės paskutinėje savo kon-venicijoje saukė atyda ant to kad reikalingas medis jau bai-gesi. Nesenai senatorius Be-veridge savo kalboje atkarto-

prie pripažinimo japonam Ca-lifornijoje lygias tiesas su skaitsveidžiais.

Su uasišypsojimu reik skai-tyt tokius gresinimus prezi-dento Roosevelto.

Kalifornijos ukėsai juk ne-atima tiesų japonam, tačiau net išteigė jų vaikam moky-klas ir savo kaštais anas už-laiko. Apart to prezidentas Rooseveltas grumodamas ka-liforniečiam iskrysta iš vėžių, kuriomis jam eit liepia Jung-tinių Valstijų konstitucija, sulgy kurios kiekviena valsti-ja tur rūpintis savo naminiais reikalais nesikišant suvis i tai federaliskai valdžiai. Kas tad daleidžia prezidentui Roose-veltui net ginklu verst ka-liforniečius prie paklusnumo!

Ar kaliforniečiai tur tiesą išskirent japonus iš savo tar-po — tai kits dalykas! Suvi-sai neyra ir nebuvo jų noru išskyrimas tačiau atėmusas japoniskiem atėjunam tiesų laisvės, negi, anaipol nenorė-jo tuomi užrūstint Japoniją; bet nenori laikyt japonų kai-po lygių su skaitsveidžiais, nes reikia žinot, kad atvyku-sie i Kaliforniją japoniški a-tėjunai paelna iš žemiausios kliaos japoniskos tautos. Ja-poniški atėjunai labai nešva-rūs, nemorališki, besąžiniški ir bjaurūs žmonės, nors gu-drus, o nuo paskutinės karės pilni pasididžiavimo. Dirba už pigian net, negu kiniški darbininkai ir skriaudžia tuo-mi baltuosius darbininkus, tuo nestebėtina, kad įsikisi-nasas prezidento Roosevelto i dalyką, tik sutvirtis kalifor-niečių neapykantą prie mon-golų, ypač išdidžių japonų žingeidu kaip viskas tas nu-sibaigs, bet kaliforniečių nu-sileidimo suvis tuom tarpu nesimato.

Tautiška namininkų bi-la ir kodėl ją verta kongresui padaišyti valdiska.

Negana to kad kad pasaky-ti žmonėn kad jie intusi už žemės, darbo, bet reikia dar jiem pasakyti kaip prie ze-mės darbo jie gali sugrįšti iš susigrūdusių miestų. Patari-mai žmonėn „kad jie grįžtų prie žemės gyvenimo neturi buti tik priežodžiai politikis-kų partijų, kurie kyksta kar-tu su rinkimais uredininkų.

Mės turime susivienijimus miestinius valstinius ir tautis-kus, kurie turi kongresus, tu-ri organus ir išleidžia knigas per kuriais nuolat praneša baisumą baltosios pavieties ir džiovos, kuri sluoja i ka-pus apie šimtą tuketančių žmonių kas metai, o gal ir du-sik tokių skaitlių žmonių kad gerai patirtume. Džiova vie-na iš baisiausių mūsų tau-toje piktybių, bet kaip kitiem teip ir šiam reikalui mės ne-pašvenčiam atydos. Kam gi mės turime pavesti milijonus dolerių ir pašvesti šimtus tukstančių gyvasių kad tik pergalėti baisumą tų ligų, ka-dą-gi tos ligos pačios gali bū-ti prašalintos o ne gyduolės del jų surandamos, nėra abie-jones kad i kelis metus tos biauorios ligos būtų visai pra-šalintos kad žmonės vietoje įsiekimo gyduolių pačią prie-zastį ligų iš saknų išravėtų.

Tankiai mės skaitome žines kaip grėitai nyksta mūsų gi-riuos nuo neapsakomo jos su-naudojimo. Geležinkelių savi-ninkai nežino kur jie gaus spalus budavoti geležinkelių. Dallydiniai fabrikantai mato kad i 25 metus pritrūks drut-medžio. Visos medinės išdir-bybės paskutinėje savo kon-venicijoje saukė atyda ant to kad reikalingas medis jau bai-gesi. Nesenai senatorius Be-veridge savo kalboje atkarto-

jo tą k
greitai
nių ra
boje, t
Roese
gyduo
nuo t
tas nu
uždėti
tų tur
giaus
per g
mės n
mo tu
pager
Pavoj
Vien
minav
siplat
nekar
ku kl
tai y
iz pr
turtų
mas d
vargą
Žmon
turstu
snė.
kreip
prie i
čių s
tais t
nieko
su ku
mo gr
gerin
ateity
apie
sios n
nės i
ištiesi
Ma
šios š
žmon
padėj
pie vi
Rei
ateity
darys
misk
gyvei
žės ir
Na
prakt
klina
gali
su p
per k
Ki
kūti
kyti;
bila
geroi
menl
reikt
ir ki
daba
daug
kelis
žmor
vatis
kas.
leisti
žmor
bet i
giai
savo
vedi
N
Si
drai
višk
gliš
Art
pav
net
kai
voli
dra
lisk
pav
(sta
por
pib
kai
kac
atr
tuc
pre
abi
ph
šin
tai

japonam Ca- tiesas su
reik skai-
mus prez-
sai juk ne-
am, tačiau
tam moky-
s anas uz-
prezidentas
damas kati-
ta is vėžių,
iepia Jung-
onstitucija,
iena valsti-
o naminiais
tsuvis į tai
ai. Kas tad
tui Roose-
verst kal-
klusnomo?
tur tiesa
s savo tar-
kas! Suv-
o jų noru
atėmusas
nam tiesų
tol nenorė-
Japoniją;
ponų kait-
veidčiais,
d atvyku-
poniški a-
temiausios
autos. Ja-
pai nešva-
esąziniki
nors gu-
nės karės
o. Dirba
u kiniski
ndžia tuo-
bininkus,
d įsikis-
sevelto į
s kalifor-
rie mon-
japonų
s tas nu-
iečių nu-
m tarpu

nkų bi-
ta kon-
aldiska.

l pasaky-
nutusi už
kia dar
prie žė
igrižti is
Patari-
e grįžtų
o neturi
politiki-
sta kar-
ininkų.
ienėjimus
ir tautis-
esus, tu-
a knigas
praneša
avietės
ia į ka-
etandų
al ir du-
ių kad
ova vie-
ūų tau-
o kitiem
nės ne-
kam gi
ilijonus
šimtus
tad tik
igų, ku-
gali bū-
duolės
a abie-
as tos
ai pra-
vietoje
iā prie
rėty,
e žines
isų gi-
s au-
ų savi
gaus
kelių,
mato
drut-
idrit-
kon-
unt to
u bai-
a Be-
karto-

jo tą ką, ir kiti, kad turtai greitai traukėsi į kelių žmonių rankas. Bet jisai savo kalboje, taip kaip ir prezidentas Rooseveltas neparodė jokios rūdulos, apsaugoti žmonės nuo tos nelaimės. Prezidentas nurodo delto gyduolę kad uždėti mokesčius ant prigimtų turtų, bet kad turtai daugianse sutaupti į milijonus per gyvą žmogų, kuris užimės nieko neranda tai prigimto turtų mokesčių teigpi ne-pagerint givastie surėdymo.

Parejus nuo greito augimo Socializmo. Vienas iš didžiausių už visus minavotus klausymus yra be siplatinamas neranumais ir nekantrybė plačioje darbininkų klesoje, kurie neapsaky, tai yra varomi į nekantrybę priezatis besirenkantių turtų į kelių rankas o puoli-mas didesės minios žmonių į vargą ir sunkų gyvenimą. Žmonių antipatija prieai turtus rodosi kas kart didesnė. Daugybės žmonių vieni kreipėsi prie socializmo, kiti prie partijos atskirų mokesčių (single tax) jie priima-tais teorijas delto kad nėra nieko geriau ir praktiškiau su kuo be vargo ir sugriuvimo galėtų savo gyvenimą pagerinti ir įiegu netolyumoje ateityje tauta nepasirūpins apie gerovę abelnai didžio-sios minios žmonių, tai žmo-nės ives tokias tiesas, kurios išties bus naikinamos.

Matant taip aiškiai ateitį šios šalies argi neverta visiem žmonėm nežiurint klišų ne padėjimo rūpintis abelnai a-pie visų gerovę.

Reikia tikrai tikėtis kad ateityje įiegu kongresas pa-darys namininkų bilą istaty-miska, į kelis metus baisybės gyvenimo tarpe žmonių suma-zės ir pranyks.

Tautiška namininku bila.

Namininkų bila yra labai praktiški daigtu, o daug ženk-lina šios šalies žmonėm ir gali praktiškai būti įvesta tik su perleidimu vienos tiesos per kongresą.

Kiek gero atneštų naminin-kų tiesa, sunku trumpai apsa-kyti; iš daugelio gerų darbų, bila toji aprūpintų žmones su gerom vietom sudėdindimo jų menkų uždabių. Jiem ne-reiktų bijoti subankrūtijimo ir kitokių šelmų, kurios dabar trauke jų pinigų. O kas daugiau turtai trankiami į kelių rankas tuo baisesiu yra žmonėm kavoti pinigų pri-vatiskas o ne randavas ban-kas. Šioji bila įiegu bus per-leista netik duos gerą progą žmonėm čėdyti savo pinigų bet ir pati valdžia gana sau-giai ir praktiškai galės įdėti savo pinigų į namininkų už-vedimus.

[Toliaus bus.]

NAUJAS ABROZAS.

Shenandorh'rijje susitvėrė draugystė po vardu „Lietu-viška Dailos Draugija“, iš an-gliško vadinama „Lithuanian Art Association“, kuri išleis paveikslą, kokio lietuviai da-netur. Tas abrozus perstatys kaip Lietuvoje dabartinėje re-voliucijoje revoliucionieriai drasko kanceliarijoje masko-liskas popieras, išmeta caro paveikslus ir priverčia vaita (staršina) supindioti caro portratą. Šis paveikslas bus pilnuose koleriuose, ne taip kaip kiti lietuviški abrozai kad yra atspausiti tik juodu atramentu. Jis bus gatavas tuojau po Naujų metų. Jo prekė bus 1 doleris. Bet tokį abrozą išleisti kaštuoja daug pinigų, nes artistui už nupiešimą reikia užmokėti keli šim-tai, keli šimtai padarymas kli-

šų ir keli šimtai kaštuos jo at-spaudimas Taigi reikia didė-lės kruvos pinigų. Kad pa-lengvinti sau ir kad jus galė-tumete pigiau nusipirkti tą abrozą, nutarėme, kad prieš jo užbaigimą, kol da jis nega-tavas, pardavinėsime jį pi-giaiau, t. y. tik po 75 centus. Kad jūs žinotumete, jog čia nėra jokios apgavystės, paro-dome koki ištikimi vyrai yra galva tos draugijos, kuri iš-leis tą abrozą — taip, prezi-dentu „Lietuviškos Dailos Draugijos“ yra p. P. W. Bir-štonas, prezidentas „Susiv. L. A.“ žinomas visoj Amerikoje; vice prezidentas yra p. L. M. Kazunas, aptiekrius. T. M. D. išduinkas; sekretorium yra p. Štiakys, „Darb. Vilties“ iš-leistojas; kasierius yra p. S. J. Mockaitis, žmogus teigpi visiem žinomas. Tagi be bai-mės galite šelpti šį užmanymą. Už 75 centus galite gauti tą abrozą tik iki Naujų Metų 1907, o paskui kad jau jis bus gatavas, niekas pigiau negaus, kaip už \$1.00. Teigpi prime-name kad dalį pelno paskirsi-me pašelpai liuosybės įiesko-tojų Lietuvoje.

Kas nori sušelpiti gerą už-manymą, tegul atsiunčia tuo-rėms subskripciją 75 centus ant šio adreso:

Lithuanian Art Association
P. O. Box 133 Shenandoah,
(Pa)

Laimingas ir dėkingas.

O dabar aš Jonas Lazaras, negaliu užtylėt kad mane iš-gydė nuo ligos, kuri pep ilgą laiką nuolat kankino, ir nors daugybę daktarų perlei-dau, vis buvo be pasekmės ir ir sveikatos nesugrąžino, o o vartojant visokius paten-tuotus vaistus — vyntus ir bal-samą dar labians nusilpino, ku-ras geriaus tinka mulams koks mazgot, negu žmogų gy-dyt.

Bet po visų perlestų karštu-vių, suspaustas supulgi ligos iš tikro kurią dastoj per sa-vo jaunystės išdykumą nuo tokio laukinio papratimo, ku-rio nuo plemenų išmokau da-ryt. Tad visai be maž ko ne-suvarijojau, bet šale to skaus-mas galvos su svajimu kaip ir sunkumas ant krutinės su skrapliavimu ir vaikščiojanti skausmai po visą kūną ir są-narius neišpasakytai kankino o abelnas nusilpnėjimas taip buvo mane pakirtęs, kad net prie darbo netikau per tai ne-tik pats savęs nekenčiau, bet net sau galą mislinau pasida-ryt.

Vienok perskaitęs apgarsi-nimą laikraštyje ir kad apra-šiau savo ligą ir kentėjimus D-r. Collins Medical Institu-tui ir jie parsinuė vaistus, kurie buvo specialiskai rei-kalingi ir sutaisyti kaip man buvo pariskinta, tai po var-tojimui trijų dienų pasijutau jog man sveikata taisosi, o kaip suvartojau paskutinius, tai pasilkau sveikas, net ne-atmėnu kada aš taip gerai jau čiausi — pasilikdamas sveikas ir laimingas. Nors jau keturios nedėlios praėjo bet jokio atsi-naujinimo ligos ženklo nepa-sirodė. Gailla, kad iškart neat-siakian prie Dr. Collins Med-icall Instituto, būcia jau buvęs sveikas seniai ir dė-kingas už sugrąžinimą sveika-tos, to didžiausio skarbo, už-tai dabar esu dėkingas ant vi-sados — Specialistam ir Pro-fesorini Instituto. Noriu, kad ir kiti laikraščiai mano šitą labai naudingą serganties žinią neprleistų nepagarsinę.

Su godone

Jonas Lazaras,
P. O. box 18,
S. On aha, Neb

NEUŽMIRSK VERKENCIOS TĖVYNĖS!

Atsiminimai iš gyvenimo.
PARAŠĖ VERAX HOMO.

Puikus rudens vakaras. Iš visų pusių ne-šasi vortinkliai; o ten, žiurint į vakarus, į saulę — žiba tarytum vandens ežeras, nugū-lią ant pievų. Tenai stovilnu krūvutės, o ten bulvės su nugeltusiomis virkštimis. Pulkas balandžių (karvelių) sutūpę ant miežienos renka grūdėlius ir, apsisukę ke-les eilias — palekia toliaus.

As stovėjau užsimislingas nežinojau ką veikti, bet staiga atėjo man į galvą mislis, nueit pas savo kaimyną Sinkų. Aš pasi-skubinau apsirengti ir išėjau. Ar ilgaiėjau, dabar aš jums nepamasyiu, nes gėrėdama-si gamtos grožiais nesijutau kaip priejau vartus savo kaimyno. Margi šonaliai iš-girdę svetimus žingsnius neužmiršo manę pasitikti; bet nežiurint ant jų narsumo, aš visgi likau pergalėtoju. Eidamas per kiemą išgirdau balsus armonikos, ir per-žengęs slenstį atsivėriau grūnioje.

Pagarbinęs pagal įpratimą katalikiškais žodžiais, pradėjau žvalgytis aplinkui. Pir-miausiai patėmėjau senį Sinkų su sūnum lošenčius (kazyruojančius) už stalo; šale jų ant suolo sėdėdamas jaunesnis sūnus čirpi-no ant armonikos — didelės, bet sugver-sios. Netoli durų sėdėjo dvi merginos ni-niuodamos kokią tai dainelę; tai buvo Sin-kaus dukte Petronė ir jos seserūnaitė Ma-rė atėjusi pas dėdę parvėsti.

Apsidairęs aplinkui aš atsisėdau šale lo-šenčių prie stalo ir ir klausiausi jų gūčių už „triupus“ ir daužymo kumščiu stalan. Bet šis nuobodus užsiėmimas greit man įsi-pyko ir aš pradėjau vadioti akimi po visus kampus ir pabaltes, o ant gulo nukreipiau atydą ant kalbos ir dainavimo merginų.

— Kasin ar ateis šiądien Motiejus? — užklauso Marė Petronės.

— Verta ateit — atsakė Petronė dirstelė-jus į langą, — tik jis rodos nemelagus kad užvadiotų, o jis man andai sakė, kad atei-nantį nedėdienio vakarą tikrai būses, nors, girdi, ir kuolais lytų!

Istarus tuos žodžius Petronė vėl išlėto pradėjo dainuoti: „Pasakyk panielia ką va-kar kalbėjai? ...“ ir tt.

Mane tarytum miegas apėmė ir aš žin-rėjau, tai į lošenčius, tai į merginas. Po va-landai sulojo šunes ir merginos puolėsi langau šnabzdėdamos: „Motiejus, Motiejus ateina!“ ... Visi nutilo ir po valandėlės įeina vyrukas grūnion.

— Tegul bus pagarbintas! ...

— Ant amžių garbiname! — atsakė se-nutė sėdėdama pas pečių.

Vaikinas tuoj apsisūvelgė, apsisveikino, ir ant meldimo šeimynininko prisėdo pas stalą priešais manę. Aš gavau jį gerai per-žiūrėti. Buvo tai jaunikaits turintis apie 23 ar 24 metus amžiaus; nelabai patogus ant veido, kuris pilnas buvo užsimisljimo; su akiniais ir ... su melsvu žiponu. Jis ra-miai sau žvalgėsi aplinkui; tėjimo į šv. pa-veikslus kabančius ant sienų apie stalą, tai į merginas, tai į žibintuvą pakabintą ties arzuolinu stalu ir nepradėjo kalbos iki šeimynininkė neušlausė kaip jam einasi, ant ko jis atsakęs vėl nutilo. Ant galo lyg pradėjo labiaus įteresuotiesi lošenčiais iš anksto pranašaudamas kuris, katrą nu-veiks.

— Duok paskaityt knygole Motiejau! — paprašė jo Petronė: jūs lošiate, tai mės nors paskaitysim. ... Vaikinas, kurį nuo-gioli vadysime Motiejum, daug nesiderėda-mas, atsisegė žiponą ir išsiėmęs iš apatinio kišenius pluokestą knygelę pradėjo są-vartyti.

Aš tėjimau į jo knygetes. Pirmoji ką buvo ant viršaus užsivadino „Saulės ir mė-nesio užtemimai“, buvo šios: Trumpa seno-vės lietuvių istorija. Amerikų pirtijė, Uki-nukas, kalendorius ir ... ir ... kitas ne nepatėmėjau kaip jos užsiva lino, nes tuoj iš tarpo išėmęs „Krumplių Joną“ — padavė joms, o kitas atgal susikiso kišeni.

Merginos gavę knygetę tuoj atsėdė ant šenos vietos ir pradėjo vartyti. Aš žingei-dumo pagautas nuėjau pas langą ir šaly-mais atsisėdęs klausiausi, kas tai tas do per vienas „Krumplių Jonas“, bet nedaug tē galėjau suprasti, kadangi mergina neaiš-kuai skaitė: tankiai suklupdama ir vėblio-dama

Ilgai nelaukęs aš paprasčiau man duoti skaityti, ką jos ir padarė. Pradėjęs skaity-ti aš labai džiaugiausi, nes tai buvo suprantamoji lietuviškoj kalboj knygelė. Man linkma darėsi. ... Jaučiau kaip širdis sustojo takėjus ir po valandėliai pra-dėjo plakt daug smarkiaus. Nėgirdėjau nē kalbos Motiejaus su šeimynininku, nē dau-žymo kumščiu stalan, tik buvau įsigilins

KELMIVIS

į skaitymą taip, kad šale būtų iššovus ka-kanuolė, tai ir abejoju ar būčiau girdėjęs: aš visados prie ko nors įdomesnio buvau toks aistrus.

Kaip ilgai tęsėsi tas mano skaitymas, ne-galiu pasakyti, tik tiek žinau kad po valan-dos Motiejus paėmė nuo manęs knygetę, išidėjo pas anąs kišenin ir dar valandėlia pakalbėjęs ir atsisveikinęs išėjo pro duris. Merginos jį išleido, bet netrukus vėl su-grižo grūnion. Tuoj ir aš nudūlinau namu-čių. ...

Parėjęs atsiguliau, ir nežiurint ant vely-bo laiko vis negalėjau užmerkti akių. Mane kankino koke tai nepaprasta laimė ir jau-smingumas: „Krumplių Jonas“ man neisė-o iš minčių. Bet ant galo užmigau.

Sapnavau, rodos, einu keliu naktij' ir lyg per girią. Baisūs šakoti medžiai stovė-jo o aplink ir uždami taikėsi grūt ant ma-nės. Šakos jų vėjo blaškumos traskėdamos krito žemėn; dangus apsiniaukęs ir miglo-tas. Debesų gūnyčios parsakridžiamos zie-zilpomis apiakinančio žaibo nešėsi padan-gėmis; toli girdejosi dundėsis grūstinio, o oras buvo pripildytas tvanku ir siera.

Po valandos sutinku žmogų, lyg tą patį Motiejų, lyg kitą; bet tik tiek žinau kad jis ketino mane nuvesti į savo draugą, kuris perleis mane per girią iki palaukiai, o nuo tenai, girdi, aš patsai pareisiu na-mo.

Ir štai, rodos, namelis pusiau sugriuvęs ir apiplyšęs, bet vidui labai dailus: gražiai nuvalytos sienos, suolai; puikus pavėkslai ir viskas kas tik švariam ir prakilnam gy-vėntojui reikalinga. Šeimynininkas tos grī-telės sutikdamas ant prašymų Motiejaus apsiėmė mane perleisti per tankumynus, ir neilgai kalbėję išėjome kelionen. Ilgai dar mės keliavom traskančiais, neišengia-mais tankumynais prisiklausydami tai kau-kimui vėjo kuris nei padūkės blaškė ir portė medžius, tai traskėsiui nudžiūvusių viršūnių ir šakų, tai stauginui draskančių žvėrių į kurių nasrus kaskartą galėjome mes pakliūti.

Po ilgos kelionės mano sandraugas išėmė iš kišenius popierą ant kurios buvo para-šyta visa mano kelionė; kaip kelias sukina-si kur koke grįžkelė ar iškariojimas. Pasa-kęs dar kelis žodžius ir padavęs man tą po-pierą tarė: „sergėk kad nepamestum, nes kitaip turėsi daugel klejoti iki atsi-rasi ko įieskai.“ Čionai palinkėjęs jis man laimės ir pasisekimo, sugrįžo adgal.

Aš ejau keliu kurį man rodė tas žmogelis ir vis tėjimau į popierą, ar neklystu? Painumas didžiai vargino mane, bet aš pa-sitikėdamas ant išėjimo drąsiais žingsniais ejau pirmyn.

Bet štai jau ir palaukė; jau ir švist pra-dėjo, nors miglos dar nebuvo išsisklaidę ir dangus vis dar buvo apsiniaukęs. Ir aš vis dar žin-rėjau į popierą ir į rytus iš kur pra-dėjo švist' bet ... išgirdau žodžius tėvo: „Na vaiko kelt! — išsimiegojai per saiką.“ Ir aš pabudau.

Atsikeliau, apsirengiau ir kas tik reikia rytmetį padaryt — viskas buvo atlikta; po va-landai stojau prie žagrės ir ejau mėtų ry-gienų. Man šitas darbas labai patinka, nes niekas man nepertraukė mielių svajonių ir aš gaunu progą gerai apmislų viską kas tik dedasi pas mane naujo. Atsiminau ir sapną savo, nors niekaip negalėjau jo at-spėti. Atsiminiau ir Motiejų ir knygetes, tik gailla man buvo kad aš negavau su juo plačians pasikalbėti, ir ... kas svarbiau-se — paprašyt knygelę. Delto kaip nebūk, o ši vakarą pasiryžau nueiti pas Sinkutį ir viską apie jį gerai išklausi-nėti.

Saulutė aiškiai si labriniais spinduliais sviesdama kas kartą šliuko vis žemyn ir ze-myn. Vėjals tolyginiu pūsdamas, guldė prie žemės paskutines nugeltusės žoleles. Šešėlis nuo manęs ir nuo artlių vis darėsi ilgesnis ir ilgesnis ir ant galo, saulutei nu-sileidus už kalnų ant nakvynės ir visai iš-nyko. Vieno tik medžių viršūnės apšviesto-paskutiniai spinduliai raudonavo, bet ir tos tuo neteko savo skaisumo. Liko tik vakarnos raudonumas ant dangaus, o ry-tuose jau pradėjo mirksėt pirmutinės žvaig-zdelės.

Variausi ir aš ant namų; iškiukiau ar-klus, apžiūrėjau ir po vakarienės, pildyda-mas savo pasiryžimą, nuėjau pas Sinkutį. Išklausi-nėjus man viską apie Motiejų, Sin-kutis užminė kad norint su juom susieiti, reikia nueiti pas neportoli nuo jo gyvenan-tį ukininką kalvį; kur Motiejus veik kas kiekvieną subatvakarį ateina palošt korto-mis ir pajunkauti.

Teip ir padarėm. Atėjus subatos vakarui dar saulei šviečiant jau aš buvau pas Sin-kutį. Jis išvydęs mane pradėjo rengtis ir uors neilgai trukus išėjom, vienok jau bu-vo sutemę.

[Toliaus — bus.]

Visuotinas Susirinkimas.

Visuotinas susirinkimas su prakalbam, muzykę, dainom, ir deklamacijos parengta per draugystę Lietuvos Dukterų ant 30 d. Gruodžio 1906 met. nedėlioje po kaledų. Atsibus lietuvių salėje po num. 166 Broadway Ext. So. Boston, Mass. Prakalbos prasidės 2rą valandą po pietų. Ant prakalbų užkviesti garsūs kalbė-tojai iš kitur, o tarpe jų bus ir draugas Žagaras, kuris pas-kutiniu kartu čia kalbės prieš savo išvažiavimą atgal į Tėvynę.

Prakalbų tarpuos grajis dvi lietuvaits mergeles: Ona A-viečiutė ir Liliana Tačilau-sintė ant smuikų pritariant pianui. Bus deklamacijos ir dainos baznytinio choro po vadovystę profesorius p. M. Karbauskio. Todel širdingai kviečiame ant to gražaus su-sirinkimo visus Lietuvius ir Lietuvaltes, vyrus ir moteris, jaunikačius ir mergeles susi-rinkti kuoskaitlingiausiai nes-jėjimas į salę visiem dykai.

Komitetas.

Prakalbos.

Dr-tė D. L. K. Vytauto ant savo susirinkimo 6 Gruodžio nutarė parengt prakalbas Chelsea, Mass.

Kaip tai girdima lietuvių gyvenančių apie 500 ypatų, o dar nera girdėta nē jokio darbo ant tautiškos naudos kas link tautos reikalų.

Tad dr-tė virš minėta pas-kyrė laiką ant 23 Gruodžio 1906 parengė prakalbas: už-kviesdami visus aplinkinius, kad tai užiebt šioji tokį žibu-rėlį tarpe Chelses lietuvių.

Ant Hall G. A. B. po num. 59 Park st. Chelsea, Mass.

Komitetas.

Balius Balius!

Draugystė šv. Andriejaus parengė didelį balių, kuris atsibus 29 Gruodžio [Decem-ber] ant Turnar Hall, Arch-gatvės, New Britain, Conn.

Todel visus lietuvius ir lie-tuvaltes, vietinius ir aplinki-nius uprašom ant balius at-silankyti ir su mum drauge pasilinksinti.

Izanga 25 c.

Moterimis ir merginoms dy-ka. Komitetas.

Pajieškojimai.

Pajieškau Drango Alexandro Laišto, paeina iš Panevežio parapijos, Kauno gub. Kas apie jį žino, ar jis pats atsiaukait ant adreso:

Juozas Kundrata
28 W. Broadway
So Boston Mass.

Pajieškau savo giminių A-nupro Tansono ir Antano Vonsovič, abudu Kauno red. Panevežio pav. Ramigalės pa-rap., jau du metai kaip gyve-na Amerikoje, pirma buvo Charliavoje mainose, o antras Pittsburgo prie murinikų. Kas apie juos žino arba jie patys tegul duoda žinę ant šio adreso, o gaus širdingą ačiū.

R. Baltrunas 28 W. Bro-

adway So. Boston, Mass.

Pajieškau V. Kvarčiaus, paeinančio iš Vilniaus redy-bos. Trakų pavieto, Marcin-konių sodžiaus. Jis pats ar kas kitas zinantis apie jį teik-sis danešti ant adreso:

A. Zinkevičius Box 598
Maynard, Mass.

Pajieškau savo draugo Ka-zimiro Račkaucko, kuris pir-ma gyveno Skotijoj, mieste Cragnuck, o dabar nežinau kur. Kas apie jį žino, ar jis pats teiksīs danešti ant šio antrašo:

J. Paltanavičius 15 Sher-man st. Peab dy, Mass.

Pajieškau Jono Sluckaus,

paeinančio iš Kauno redybos Šaulių pavieto, Baisogalių pa-rapijos, Kemeryu sodžiaus; gir-dėjau kad gyvena kur apie New Yorką, jis pats ar kas iš žinančių apie jį maloniai teiksīs danešti ant šio adreso:

Frank Rulis 178 Bolton st. So Boston, Mass.

Pajieškau savo brolio Kazi-miero Žilvio, paeinančio iš Kauno redybos, Šaulių pav. Januškonių kaimo, girdėjau kad pasidavė į marininkų tarnystę, du metai kaip apie jį negirdžiu jokios žinios, prašau, kas apie jį žino, da-nešti man ant adreso:

Jonas Žilvis 76 Market st. Brighton, Mass.

Pajieškau savo draugo Jur-gio Reveno, paeinančio iš Kauno redybos, Ramigalos vilsčiaus. turiu prie jo svar-bų reikalą jau nuo dviejų metų; girdėjau kad gyvenans Chicagoje ir dirbas Stockjar-duose. Kas apie jį žino, ar jis pats teiksīs pranešt ant adresor

Anupras Žukas
28 W. Broadway So. Boston, Mass.

Vitkevičiai.

Penki metai kaip apsi-ve-džiau Liepojeje su St. Vitke-vičium tuose metuose įsiai i-šėjo į Ameriką ir visai mane užmiršo. Įiegu kas apie jį gir-dėjote ar dabar žinote meldžiu duoti žinę ant šio adreso:

Ursulė Vitkevičienė
201 C st. So. Boston, Mass.

Klaidos pataisymas.

Pereitą sanvaitym patilpo klaida rašte „Kaip mės kovo-jome už duoną Rygoje“: rašę-jas neprigulėjo į Centralnā komitetā tik į rajonā Centrā ir fabričnā komitetā.

LIETUVIU UZEIGA PAS CHAPLIKA

Užlaiko puikiausius gėrymus, alus, šlius visada švieži, vynai ir visoki likierai kogeriausi. Gėrymus del veselijų, kri-štyną ar šėip balių siunčiam į namus.

117, 119 and 121 A St.,
So. Boston, Mass.

Lietuviškas FOTOGRAFAS

Dirbėjas visokiu paveikslų

Padarau fotografijas atsakančiai pa-agl jusų norą, kuri jums jųs prigim-toj kalboj lenviausia yra išreikti. Is mažų padidinėjau ant visokios popieros; nebevoju natūraliskom parvom ir atli-ku darbe artistiski. Šiokiomis dienomis dirbuve „Lidara nuo 8 ryt. iki 9 vakaro.“ Esant pilsalui, einu į namus fotogra-fuoti. Ties lieku gerą velijanti.

George Stanaitis
363 Third Street,
So. Boston, Mass

Puikiausias Lietuviškai SALIUNAS

kartą pas mus atsilankys, To niekad nesigraudys; Alus, vynai su gerdausis, Cigarai iš Turkijos, geriausi.

Lazauckas, Judeika ir Co
304 Broadway ir 259 D. St.,
South Boston, Mass

GRAMATIKA

ANGLISKOS KALBOS

Su ištarimu kiekvieno anglisko žodžio
ištarimai: eye [ai] akis ir t. t., 174 pusla
pi, su prisitintimu \$1-25c.

NAUJAS BUDAS IŠMOKINIMO

Graziai lietuviškai rašyti

pagalbos mokytojas, 24 puslapiai,
su prisitintimu 10c.

Pingus reik šįsi per „Money Order“
iš šio adreso:

P. MIKOLAINIS
Box 15, Station D., NEW YORK.

THE OUTLET

Mūsų rudeninis ir žieminis suokrovės
materisų Apguobų (capes), Jekų, Stijonų,
ir apatinių drabužių, o teigiam visų
paprastų kelių turo sukurtas.

Completiskas vaikų drapanos zopostas.

Prekės žemos.

Una ellė vyriškos apatinės drapanos:

Sudinių ir darbinų marškinų, kepa-

nių, pristinių ir kelių.

delis barginsis daromas ant tavovs.

15 Broadway, Between E. & F. Sts.

SO. BOSTON, MASS.

Atsimik ir nemirszki!

Jeigu nori gražiai paveiks-

ni, eik pas atsakantį

fotografistą:

CASSILL'S STUDIO,

176 Broadway,

So. BOSTON, Mass

Yra tai viena iš geriausių

fotografiškų studijų ir se-

riausia istaiga So. Bostone.

Jisai daro gražiausius pa-

paveikslus už žemą prekę.

Paveikslai vestuvių, arba

stokių grupų, vaikų ar senų

žmonių artistai padaryti pas

Cassill. Jo studijai įrengta

su puikiausiomis prietaisom,

tarpe kurių yra ir Orisio Ele-

ktirinė šviesa dėl emimo fo-

tografių vakarais. Jeigu va-

kre kas nori fotografuoti

turi iš laiko duoti žinią. Rė-

mų departamentas talpina

šimtus yvairių stilyų iš kurių

galima pasirinkti sau patin-

kamiausius.

Iš mažų fotografijų padaro

didelį paveikslą krejon ar a-

lijinį labai gražiai.

Cassills Portrait Studio

376 Broadway,

So. Boston, Mass

URA VISI VYRAI!

Pirkite cigarus Kaledom naujo išdirbimo

Partraukom puikias cigarus visos

tabako, puikias cigarus, o ken-

džig! kokių dar ne buvo! Ka-

lėdom parduodamos gražios bak-

suknos. Tik eik pažūrėti!

S. B. KLIENT

228 Broadway, cor. C st.

So. Boston, Mas

Daniel J. Kiley

301 Broadway, kampas D. gatviu.

GERIAUSIA APTIEKA.

So. Boston, Mass.

Mes laikom lietuvišką klerką

čia gali susikalbėti savo ka-

boj. Meldžiam visus su reika-

lais atsilankyti.

LITUVIŠKAS DAKTARAS

B. G. Wernick

TEL. 22148 RICHMOND
259 HANOVER ST.

Lenkiškai-Lietuviška

APTIEKA

257 Hanover Street 257
BOSTON, MASS.

NICOLET,

239 BROADWAY, NETOLI O STREET
SOUTH BOSTON, MASS.

GERIAUSIAS PERSITARTINTOJAS

15 Kasdienio Gynimo, Romantini ir Humor-
istinio, arba juokingo.

KRUTANČIŲ PAVEIKSLŲ

5c. Ižanos Tikietas 5c.

Suola gali užimti koki tik nori nešikrent
ir pirmos eilės. Rodymas bei pertrau-

kos kasdien traukiasi nuo:

7 VAL. VAKARE IKI 11 VAL. NAKTĮ.

SUBOTŲ NUO 2 PO PIET IKI 11 NAKTĮ.

Pajieszkau

Partnerio-Pusinko

1 Grocer-Store Blizj
Biznis yra senas ir gerai išdirbtas, bet

kad varyt jį reikalauja pagalbininko,

nes vienam reik daug pajiegy.

Atsilaikant greitai.

S. KURAUCKAS.

372 W. Second St.

Boston, Mass

NAUJA

APTIEKA

Naujai išrastos gyduolės.

Art kunių pamaičymo galima visos

dos pasitirti.

Kosulio ir Šalčio Sirupas 25c — 50c

Didelio galvos Skaudėjimo 25c — 50c

Nuo Neišdirbimo Vidurių 50c — 1.00

Nuo Vidurių Užtvietimo 10c — 1.00

Nuo Akių skaudėjimo 50c — 2.00

Nuo Reumatizmo \$1.00 — 3.00

Nuo Gumbų 35c — 1.00

Nuo Kojų Praktavimmo 25c — 1.00

Nuo Pėdsčių galvos 50c — 2.00

Ant kožno pareikalavimo pasiūlyme

jei rašant aprašyti ligą. Pingus siųsk per

Money Order. Teigiam reik pridėti už 5

centus stampą dėl nustatymo kasty.

K. SZIDLAUSKAS, & CO.

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

168 D STREET

So. Boston, Mass.

CORNHILL

TEMYKITE

VAISIAI SVEIKATOS.

Kaip sumanus Ukininkas pritaiko gerą seką paset į tinkančią žemę, --- kurie gražiai sudystę, gerai auga ir gausius vaisius atneša --- taip lygiai sumanus Daktaras Profesorius su Specialistais pritaikant gerai, tinkamus vaistus prie ligos ir visu silpnību --- vartojant, užmezga išgydymą, augina pajėgas ir išduoda vaisius sugrąžinant gerą sveikatą.

Sveikata tai didžiausias turtas žmogaus. Bet patekus į nelaime ligos, reik but labai atsargiu, kad nepatekt į šundakturių pinkles, kurie, po visokiais išmisytais vardiis dengiamiesi skelbiasi, lygti reik ir sergetis: kurie vadinasi --- viens ir tas pats daktaras --- ant visokių ligų specialistas, bet teisyngai negali but ne ant jokios ligos specialistu, jei ant visu esąs: kaip ir kvarbuotas patentuotas vanduo vadinamas vaistais vinas ir balsamais, ne jokios ligos išgyditi negali.

Nuo tokių šaldrų gydymo, jei ligonis neatsivaduoja smerčiu, tai liekasi visai sukiuręs ant sveikatos.

Nors ir tada jeigu dar atsiduos globan tikro moksliško gydymo su pagalba tikru vaistu, kad ir su dideliu pasididavimu kovoję su liga, bet sumanus Daktarai tikri Specialistai ir Profesorius --- pergali ligą sugrąžinant gerą sveikatą.

Per tai, jei jautiesi savię koki nesveikumą, tai geriause iš kart kreiptis, prie geru Daktaru ir tikru Specialistu, kurie beabijones visokiais ligas išgydo ir jau šimtais tankstūnų žmonių sugrąžino ir kasdien sugrąžina sveikatą, tai yra visiems geriause žinomas Dr. E. C. COLLINS MEDICAL INSTITUTE, kureme yra Daktaras Dyrnatorius Profesorius ir ant kožnos ligos tikri Specialistai Daktarai, nes atsiųskius žodžiu ar per gramotą pritaikant ligą, liekasi po vadovystę Profesoriaus ir Specialistus ištyrta ir pritaikyti tikri vaistai prie ligos ir visu silpnību. Kokie tik yra žinomi daktariškam mokslui, kokius tik žemę ir gamta išduoda, o ypatingai paties Instituto Laboratorijos išbandomi, kuriuos prisitintus, pagal pamokinimus vartojant, nesveikasis apturi savo gerą pirmąjį sveikatą kaip pirmiaus niekad nesirgęs; per tai ne dovana! tą Institutą visi ir vadiną VAISIUM SVEIKATOS.

Kad toks gydymas daugiausia vaisių sveikatos išduoda, tai iš daugybės nuolatinių padeka-

voniu, pagal prašymą išgydinti, keleta patalpiname, štai je pats kalba;

Michas Daktaria Profesorius I

Daugiausias Profesoriaus Institutu

Kaip joms žinoma nuo pirmiaus aprašytos

mano ligos, kurie per du metus kankino, vidu-

ru skaudėjimas po krūtine, širdies ligos

skaudėjimas, skaudėjimas kankino galvos va-

kus, negalėjimas kvepo atgauti, valdomas

ir diegti po visą kūną dūgti ir skaus-

mas, negalėjimas miegoti, negalėjimas

baluoti, andacavimą --- nors gydytami

su daugeli daktaru, bet teliesi pasveiku-

ti, mano ligos vis dar buvo, ir kart pasu-

tiu būdu, bet kaip paraišius lūpą angeliu ir

nuo mano ligos vis dar buvo, ir kart pasu-

tiu būdu, bet kaip paraišius lūpą angeliu ir

nuo mano ligos vis dar buvo, ir kart pasu-

tiu būdu, bet kaip paraišius lūpą angeliu ir

nuo mano ligos vis dar buvo, ir kart pasu-

tiu būdu, bet kaip paraišius lūpą angeliu ir

nuo mano ligos vis dar buvo, ir kart pasu-

tiu būdu, bet kaip paraišius lūpą angeliu ir

nuo mano ligos vis dar buvo, ir kart pasu-

tiu būdu, bet kaip paraišius lūpą angeliu ir

nuo mano ligos vis dar buvo, ir kart pasu-

tiu būdu, bet kaip paraišius lūpą angeliu ir